

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและวิวัฒนาการความเจริญทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ในสังคมส่งผลกระทบต่อถึงภาวะต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งมีทั้งดีและไม่ดีต่อพฤติกรรมและการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงวัยของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การคบเพื่อน การลอกเลียนแบบ รวมไปถึงการที่อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอารมณ์ การทดลองสิ่งที่ยากรู้อยากเห็นอยากสัมผัส ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ต้องการความรักความสนใจจากเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น (นิคยา กัทสิทธิ์คะพันธ์, 2542) ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมมีปัญหาดังกล่าว หากปล่อยพฤติกรรมที่เป็นปัญหานั้นลงอยู่ต่อไปโดยมิได้รับการป้องกัน ป้อนปรามและแก้ไขช่วยเหลือแล้ว แนวโน้มอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยไม่รู้ตัวได้ (ประสพสุข ปราชญ์กุล, 2545)

วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าวัยรุ่นได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดี เขาก็จะก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่ด้วยความมั่นคง แต่ถ้าพ่อแม่เลี้ยงดูเขาไม่ดี เด็กขาดความรักความอบอุ่น ความห่วงใยจากพ่อแม่และถ้าสิ่งแวดล้อมไม่ดีอีกด้วยแล้ว โอกาสที่เด็กจะสร้างปัญหาให้แก่สังคมย่อมมีมาก ทั้งนี้เพราะเด็กขาดประสบการณ์หรือขาดความขังคิด

การรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น เช่นปัญหาครอบครัวแตกแยก การแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของยาเสพติดและความรุนแรงในสังคม ถือว่าเป็นวิกฤติของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่ากลัว (นันทนา บรรพศิริโชติ, 2544) เจตคติของวัยรุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งศิริพร ส โครบานาเนค (2543, หน้า 11) เลขาธิการมูลนิธิผู้หญิง ได้วิเคราะห์ว่าเจตคติของวัยรุ่นปัจจุบันยอมรับและเปิดเผยในเรื่องของเพศสัมพันธ์ มองเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของประสบการณ์คือมีทัศนคติที่ว่ามีเพศสัมพันธ์มากครั้งเท่าใด ก็เหมือนกับการเก็บเกี่ยวประสบการณ์มากขึ้นเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ถูกถ่ายทอดและหล่อหลอมเข้ามาด้วยกระแสวัฒนธรรมต่างชาติจากสื่อต่าง ๆ ทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ และนิตยสารที่คอยซึมซับเข้ามาครอบงำความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย โดยเฉพาะสื่อทางโทรทัศน์มีอิทธิพลมาก เพราะปัจจุบันรายการต่าง ๆ ทั้งทางทีวีเสรี เคเบิลทีวี ซึ่งเป็นรายการประเภทมิวสิกวิดีโอ ภาพยนตร์ นิตยสารประเภทล่อแหลมล้วน

เป็นสื่อที่นำพาให้สังคมวัยรุ่นเริ่มมองแบบตะวันตกมากขึ้น จากสิ่งเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบ โดยขาดวิจารณญาณที่จะแยกแยะถูกผิดจึงทำให้พฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้เปลี่ยนจากสมัยก่อนมากขึ้น เช่นการเลือกคู่ครองจะถือเอาความรักเป็นสำคัญ ไม่ชอบการคลุมถุงชน การคบเพื่อนต่างเพศเป็นไปอย่างอิสระเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไม่น่าละอาย หญิงสาวให้ความสำคัญการกับครองตัวเป็นหญิงพรหมจรรย์จนถึงวันแต่งงานน้อยลง (มดิชน, 2541) และที่เห็น ได้ชัดเจนที่สุดคือ ค่านิยมในเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การปล่อยเนื้อปล่อยตัว มักมีเพศสัมพันธ์กันง่าย ๆ เมื่อมีความพอใจ ไม่หวงแหนในเชื้อพรหมจรรย์ของตนเอง วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (2544, หน้า 11) เลขานุการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ได้สะท้อนภาพปัญหาของเด็กวัยรุ่น ในปัจจุบัน ไว้ว่า ในปัจจุบันวัยรุ่นชายหญิงมีประสบการณ์ทางเพศเร็ว มีการแลกเปลี่ยนกัน โดยข้อมูลยืนยันว่าเด็กวัยรุ่นเล่นเกมหยอดเหรียญตามห้างสรรพสินค้า หากใครเล่นชนะจะได้เพื่อนหญิงของอีกคนไปนอนด้วย และกรรมการมูลนิธิการพัฒนาเด็ก (ไทยรัฐ, 2545, หน้า 16) ได้เก็บข้อมูลสภาพปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของเด็กจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในวัยเรียนมีเพศสัมพันธ์กัน และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนักเรียนหญิงมีค่านิยมที่ผิดในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเห็นว่าเป็นความโก้เก๋ที่นำมาอวดกัน แข่งขันกันในกลุ่มเพื่อนว่าใครจะมีเพศสัมพันธ์ได้มากกว่ากัน โดยมีสมุดจดชื่อ อายุ ที่อยู่ของผู้ชายไว้เป็นหลักฐานด้วย

เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนเกือบทั่วโลก ทำให้การติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิดและประสบการณ์ทำได้อย่างรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตเป็นอีกบริการหนึ่งซึ่งถือว่ามีประโยชน์มาก แต่จากสภาพปัจจุบันการนำอินเทอร์เน็ตไปใช้ประโยชน์ในทางที่ไม่เหมาะสมเริ่มมีความรุนแรงขึ้น มีการแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งวัยรุ่นที่ขาดความรู้ อาจถูกนำไปในทางที่ผิด โดยเฉพาะการให้ข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ เช่นในการสมัครสมาชิกของแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ต้องการกรอกข้อมูลเพื่อให้สามารถใช้งานระบบนั้น ๆ ได้ เนื่องจากข้อมูลที่กรอกลงไปในการใช้งานอินเทอร์เน็ตอาจถูกผู้อื่นนำไปใช้หาผลประโยชน์หรือสร้างความเสียหายได้ การใช้ e-Mail เป็นอีกบริการหนึ่งที่ผู้ใช้งานจะต้องระวังจากผู้ที่ไม่รู้จักเนื่องจากอาจเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นอันตรายเป็นที่ต้องห้าม เช่นการล่อลวง การขายบริการทางเพศ การขายสินค้าทางเพศหรือเกมรุนแรง (ประสพสุข ปราชญากุล, 2545)

การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกำลังเป็นที่สนใจของวัยรุ่น บางครั้งอาจมีการติดกล้องไว้เพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็นหน้า ซึ่งบางครั้งก็มีการทำกิจกรรมทางเพศผ่านระบบเครือข่าย เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองหรือการร่วมเพศผ่านกล้องเพื่อปลุกเร้าอีกฝ่ายหนึ่ง การสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นบริการที่สามารถหาเพื่อนใหม่ได้ง่ายและทำให้ผู้เข้าสนทนาอาจลุ่มหลงในการให้ข้อมูลส่วนตัวต่าง ๆ เช่น ชื่อ นามสกุล เบอร์โทรศัพท์ ที่อยู่ โดยผู้ที่อยู่ในห้องสนทนาไม่สามารถ

มองเห็นหน้าหรือสภาพที่แท้จริงของผู้สนทนาด้วยได้ เป็นอีกทางหนึ่งผู้ไม่หวังดีนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางก่อให้เกิดความเสียหายหรือล่อลวงไปในทางที่เป็นอันตรายได้และยังเป็นทางในการประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสม เช่น การซื้อขายบริการทางเพศหรือการล่อลวงเพื่อข่มขืน เป็นต้น

ได้มีการศึกษาวิจัยเรื่องเพศสัมพันธ์จากทัศนะของวัยรุ่นพบว่าพฤติกรรมทางเพศส่วนหนึ่งได้มาจากการรับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งความคิดว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิอันถูกต้องของบุคคล 2 คน และวัยรุ่นหลายคนก็พอใจต่อพฤติกรรมโดยไม่ถือว่าเป็นการสำส่อนทางเพศ (Dusex, 1987, p. 267) สอดคล้องกับการวิจัยของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2536) ที่พบว่าเยาวชนไทยในช่วงอายุ 15-19 ปี มีประสบการณ์ทางเพศเพิ่มขึ้น คือ วัยรุ่นชายมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 36.5 ส่วนผู้หญิงมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 22.8 ซึ่งจากการศึกษาของโคนี และเซล์มิก (Koenig & Zelmix, 1982, pp. 239-241) พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นหญิงในกลุ่มอายุดังกล่าวมีโอกาสตั้งครรภ์สูงถึงร้อยละ 41

การให้วัยรุ่นที่ใช้อินเทอร์เน็ตมีพฤติกรรมในทางถูกต้องและเหมาะสมนั้นต้องมีการส่งเสริมให้ความรู้แก่ผู้ใช้ตั้งแต่ระดับชั้นต้นคือนักเรียน โดยปัจจัยที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ปลอดภัยและถูกต้องนั้นมีหลายด้าน มีความแตกต่างกันทั้งในด้านของเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์และความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต การดูแลจากผู้ปกครอง การดูแลจากอาจารย์ (ประสพสุข ประชาญากุล, 2545)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงต่อการก่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต เพราะเป็นเขตที่มีนักเรียนและมีบริการอินเทอร์เน็ตทั้งที่บ้าน สถานศึกษาและร้านที่ให้บริการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 ประกอบด้วยเขตอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึงและอำเภอหนองใหญ่ ซึ่งจากสถิติคดีการกระทำผิดทางเพศในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองชลบุรี สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านบึง สถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองใหญ่ สถานีตำรวจภูธรตำบลแสนสุขและสถานีตำรวจภูธรตำบลคลองกิว ซึ่งอยู่ในพื้นที่เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรีเขต 1 มีสถิติต่อปีสูงขึ้นเรื่อย ๆ (งานสอบสวน กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี, 2549) ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการป้องกันป้องปรามและแก้ไขปัญหาสังคม ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 มีความรู้ความเข้าใจถึงความปลอดภัย รู้จักป้องกันตนเองจากผู้ไม่หวังดี มีจิตสำนึกในการใช้อินเทอร์เน็ตให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ต่อตนเองและสังคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 ที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้
 - 1.1 การให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต
 - 1.2 การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต
 - 1.3 การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
 - 1.4 การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามลักษณะของสถานศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามเพศ
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต
5. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามสถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต
6. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามการได้รับการดูแลจากผู้ปกครอง
7. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 จำแนกตามการได้รับการดูแลจากอาจารย์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนในสถานศึกษาแบบสหศึกษากับนักเรียนในสถานศึกษาแบบชายล้วน และสถานศึกษาแบบหญิงล้วน จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่างสถานที่กันจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ได้รับการดูแลและไม่ได้รับการดูแลจากผู้ปกครองจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่ได้รับการดูแลและไม่ได้รับการดูแลจากอาจารย์จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต โดยรวมและรายด้านต่างแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้จะได้ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเสริมพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนคอมพิวเตอร์ของสถานศึกษาและเกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาทางสังคมบนอินเทอร์เน็ต
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการดำเนินการบริหารการใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนของสถานศึกษา
4. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในการใช้อินเทอร์เน็ต
5. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายป้องกัน ป้องปรามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ต
6. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ต

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหาการศึกษานี้จะศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 โดยจำแนกเป็นรายด้านคือ

1.1 การให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต

1.2 การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต

1.3 การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

1.4 การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต

2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 ได้แก่ อำเภอเมือง 13,775 คน อำเภอบ้านบึง 4,681 คน รวม 18,436 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1 ในระดับความเชื่อมั่น 99 % ความคลาดเคลื่อนระดับ .05 โดยเป็นการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ จำนวน 392 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 ลักษณะสถานศึกษา

4.1.1.1 ชายล้วน

4.1.1.2 หญิงล้วน

4.1.1.3 สหศึกษา

4.1.2 เพศ

4.1.2.1 เพศชาย

4.1.2.2 เพศหญิง

4.1.3 ช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต

4.1.3.1 08.00-12.00 น.

4.1.3.2 12.00-16.00 น.

4.1.3.3 16.00-20.00 น.

4.1.3.4 20.00-24.00 น.

4.1.3.5 24.00-08.00 น.

4.1.4 สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต

4.1.4.1 บ้านตนเอง

4.1.4.2 บ้านเพื่อน

4.1.4.3 หอพัก

4.1.4.4 โรงเรียน

4.1.4.5 ร้านบริการอินเทอร์เน็ต

4.1.5 การดูแลจากผู้ปกครอง

4.1.5.1 มาก

4.1.5.2 ปานกลาง

4.1.5.3 ไม่มี

4.1.6 การดูแลจากอาจารย์

4.1.6.1 มาก

4.1.6.2 ปานกลาง

4.1.6.3 ไม่มี

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกรายด้าน คือ

4.2.1 การให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต

4.2.2 การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต

4.2.3 การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

4.2.4 การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การใช้อินเทอร์เน็ตในการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต ที่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศในทางที่ไม่เหมาะสมขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทยหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, การข่มขืน, การค้าประเวณี เป็นต้น

2. การให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต หมายถึง การให้ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น การฝากประวัติส่วนตัวหรือรูปถ่ายในเว็บไซต์เพื่อหาคู่หรือการซื้อขายบริการทางเพศ, การให้ชื่อ, ที่อยู่, อายุ, เบอร์โทรศัพท์, e-mail, การบอกส่วนสูง, น้ำหนัก, สัดส่วน, สีผิว, ขนาดของอวัยวะเพศและประสบการณ์ทางเพศ

3. การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต หมายถึง การรับส่งข้อความไปยังคู่สนทนา เช่น การถามชื่อ, ที่อยู่, อายุ, เบอร์โทรศัพท์, e-mail, การถามตอบเกี่ยวกับส่วนสูง, น้ำหนัก, สัดส่วน, สีผิว, ขนาดของอวัยวะเพศ, ประสบการณ์ทางเพศ, การสนทนาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการนัดพบกับคู่สนทนาเพื่อมีเพศสัมพันธ์

4. การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ในการรับส่งข้อความ, ภาพ, ข้อมูล เช่น การรับส่งรูปภาพหรือข้อความอนาจารเพื่อหาคู่หรือซื้อขายบริการทางเพศ, การรับส่งภาพอนาจารกับคู่สนทนา, การแลกเปลี่ยนรูปอนาจารของตนเองกับคู่สนทนา, การรับส่งข้อความเรื่องเพศสัมพันธ์กับคู่สนทนาและการนัดพบกับคู่สนทนาเพื่อมีเพศสัมพันธ์

5. การใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต หมายถึง การค้นหาและเข้าดูเว็บไซต์ภาพอนาจาร, การรับส่งภาพอนาจารบนอินเทอร์เน็ต, การเข้าดูเว็บไซต์หาคู่และการค้นหาข้อมูลของคู่สนทนาที่ฝากประวัติไว้บนอินเทอร์เน็ตและการค้นหาและดูข้อมูลของเว็บไซต์เกี่ยวกับการซื้อขายบริการทางเพศ

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1

7. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี เขต 1

8. ลักษณะของสถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วนและโรงเรียนสหศึกษา

9. ช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ช่วงเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต โดยจำแนกเป็น

9.1 ช่วงเวลา 08.00-12.00 น.

9.2 ช่วงเวลา 12.00-16.00 น.

9.3 ช่วงเวลา 16.00-20.00 น.

9.4 ช่วงเวลา 20.00-24.00 น.

9.5 ช่วงเวลา 24.00-08.00 น.

10. สถานที่ในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง สถานที่ที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต โดยจำแนกเป็น

10.1 บ้านตนเอง

10.2 บ้านเพื่อน

10.3 หอพัก

10.4 โรงเรียน

10.5 ร้านบริการอินเทอร์เน็ต

11. การดูแลของผู้ปกครอง หมายถึง การดูแลของผู้ปกครองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต โดยจำแนกเป็น

11.1 มาก (ดูแลสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเป็นประจำทุกครั้ง)

11.2 ปานกลาง (ดูแลสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเป็นบางครั้ง)

11.3 ไม่มี (ไม่เคยสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเลย)

12. การดูแลของอาจารย์ หมายถึง การดูแลของอาจารย์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในการให้ข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้บริการเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต โดยจำแนกเป็น

12.1 มาก (ดูแลสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเป็นประจำทุกครั้ง)

12.2 ปานกลาง (ดูแลสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเป็นบางครั้ง)

12.3 ไม่มี (ไม่เคยสอดส่อง, ให้คำแนะนำ, ตักเตือน และห้ามปรามเลย)